

Ulla Sørensens Tale Langsøhus' jubilæum 28/5-19

Det var stort for Anker, da han som forbundsformand kunne indvie
LANGSØHUS.

Det var en drøm for ham, at arbejdsmændene fik deres egen skole.
Som formand for Lager og Handel i København havde han kæmpet for, at
forbundet fik sin egen skole - og kunne nu som formand realisere drømmen.
an fik en dag en opringning fra formanden for afdelingen i Silkeborg. Et hotel
var gået konkurs. Og var det ikke lige muligheden for at opbygge en skole?
Jo, det var det, mente Anker.
Og hurtigt stod skolen klar.

Ved indvielsen sagde Anker: "Langsøhus skal bidrage til at gøre de danske
arbejdspladser bedre at arbejde på, og gøre vort samfund bedre at leve i".

Ambitionen var altså udtalt fra første færd. Langsøhus skulle klæde fagligt
aktive på til det faglige arbejde på arbejdspladserne. Men det handlede også
om den store drøm: Et bedre samfund for danske lønmodtagere. Et stærkere
fællesskab i Danmark.

Det var en tårnhøj ambition.

Men jeg er sikker på, at Anker i dag ville have konstateret, at det er et mål, vi
har nået.

I - og alle de medarbejdere og forstandere der har været i alle årene - har
skabt uddannelser, kurser og fællesskab for så mange fagligt aktive, at det har
sat spor. Sat spor i hele Danmark. Varige spor.

Der har altid været en særlig ånd her. Ånd og hånd. Fællesskab. Udsyn.
Kunsten og kulturen.

Fremfor alt det at indgyde tillidsvalgte troen på, at det nytter. At vi kan flytte
noget. At vi med viden og fællesskab kan hjælpe kolleger på arbejdspladser.
Carl Scharnberg - som var jo var tæt knyttet til dette hus - skrev det i sangen
til 25-års jubilæet:

at lære det at være
at åbnes, lytte, se
at bruge af det nære
og ane alt kan ske!

Det ER Langsøhus.

Det er forbundets oplysningsarbejde i en nøddeskal.

Sammen kan vi så meget. På arbejdspladserne. I den store kamp for et
retfærdigt samfund.

Her midt i smukke Silkeborg har faglige ledere trådt deres barnesko.
Her har tillidsrepræsentanter og arbejdsmiljørepræsentanter fået viden, fået åbnet porten til mere indflydelse på arbejdspladserne.
Her har I - det fantastiske personale og jeres forgængere - givet vitaminer og rygstød til indsatsen på arbejdspladserne. Man kan sige: I har været hjemmefronten. Men uden jer, ingen front på arbejdspladserne. Ingen sejre. Ingen fremskridt.

For mod er godt.

Vilje er godt.

Men det gør det ikke alene. Vi skal have noget at kæmpe med.

Våbnet er viden, indsigt og fællesskab. Som der står på husets fane: Viden er magt.

Magt har tusinder af mænd og kvinder fået lige her. Magt til at ændre hverdagen til det bedre for kollegerne.

Så derfor kan jeg også sige, at uden jer - og vores andre skoler gennem årene - havde vi ikke vundet de mange sejre. Store og små.

Men Langsøhus og oplysningsindsatsen var også noget mere for det gamle SiD.

Det var med til at gøre SiD til et forbund, der var katalysator for ånd og fællesskab, som Anker engang formulerede det. Væk fra det lidt navlebeskuende til det vidtfavnende.

Til et forbund, der har gjort en forskel - ikke kun for medlemmer - men for Danmark. Til et forbund, der ikke var til at komme udenom.

Jeg kommer her jo ofte, og derfor kan jeg godt sige, at den ånd hviler over netop Langsøhus.

I undervisningslokalerne, til de skønne morgensange og i kunsten. Man fornemmer og føler de store drømme. Man kan mærke fællesskabet.

Vores skoler har altid favnet det - det brede og det at turde gå nye veje. Det ser man også her på vægge og i omgivelser. Den smukke og inspirerende kunst. Det at ånd og hånd går - ja hånd i hånd.

For det kan godt være, at vi er lønmodtagere. At vi arbejder på fabrik og på byggepladser. I den offentlige sektor eller på vores grønne område. Sidder bag rattet eller beskæftiger os med service og rengøring. Men vi går ikke i små sko.

Her på Langsøhus har man aldrig gået i små sko. Ambitionerne har været høje. Både i forhold til det seriøse. I forhold til hyggen og kammeratskabet. Mange venskaber er blevet knyttet over en fadøl ud på de små timer.

I dag er der nok færre fadøl og cigaretter end for 50 år siden. Men det sociale samvær her i de her skønne rammer har også være en del af succesen. Man har simpelthen altid følt sig hjemme her.

Jeg vil gerne på forbundets vegne sige tak.

Tak til jer, der hver eneste dag er den hjemmefront i 3F, der gør det muligt for mange 3F'ere at tage aktivt del i det faglige arbejde.

Tak for undervisningen.

Tak for service.

Tak for kammeratskab.

Og tak til alle dem, der var her før jer.

Tak til personale gennem alle årene. I Carsten Bo's sang til Anker hedder det:
Tak tillidsmand.

Men i dag vil jeg gerne på vegne af alle tillidsrepræsentanter (som det jo hedder i dag) sige tak.

Tak, fordi I gjorde det muligt at være tillidsmand og – kvinde.
Uden jer, intet stærkt fagligt arbejde.

Der går en fed linje fra jer ud til arbejdspladser, til afdelinger og til forbundshuset.

I år fylder LO-skolen også 50 år. Ikke alle forbund har deres egen skole som os. Og nu hedder det jo Konventum. Og her hedder det jo kursus og konferencecenter.

Sådan ændrer ting sig jo med tiden. Nye ord. Ny teknologi. Nye måder.

Men det der ikke ændrer sig - og det skrev Halfdan Rasmussen netop i 1969 til LO-skolen - er vores mål: Et bedre samfund gennem et stærkt fagligt fællesskab:

En kæde smedes led for led.
Og hele kædens kraft beror
på din og min samhørighed
med mennesker på denne jord.

Langsøhus er en vigtig del af 3F's kæde. Den, vi smeder hver dag for at give medlemmerne bedre vilkår. For at skabe en bedre verden for lønmodtagere i hele Danmark og ude i verden.

Og jeg kan love jer: Hjemme i Kampmannsgade mener vi, det led skal være stærkere. Uddannelse og undervisning.

Viden og indsigt. Det er vigtigere end nogensinde.

Vi må ikke overlade hinanden til andre, til trolde på nettet og til store mediegiganter. Verden er i opbrud. Populismen vinder frem. Det samme gør desværre det yderste højre. Hadet har fået næring. Vi må ikke give dem magt. Vi skal huske på jeres fane, og fortsætte med selv at give viden. For så bliver vi stærke. Ikke mindst i en tid med opbrud.

Vi skal ikke lade algoritmerne bag de sociale medier styre os. Vi skal selv styre. Vi skal derfor altid udfordre, altid uddanne.

Vi skal holde fanen højt, når vi taler om vores interne uddannelse og udvikling af medlemmernes muligheder.

Det er her, vi – og ikke andre - former fremtiden til en bedre tid.

Anker sagde det: "Genierne skal nok klare sig. Uddannelse i bredden er det, der er med til at sikre, at vi har demokrati. Hvis man svigter den side af sagen, og alle bliver eksperter, så er det sket med demokratiet."

Nu her til sidst, både fordi Anker spiller en helt central rolle for etableringen af skolen, og fordi Anker selvfølgelig spiller en særlig rolle for arbejderbevægelsen, vil jeg gerne citere Anker, for det, som i virkeligheden rummer selve kerneværdien for 3F og Langsøhus.

Anker sagde: "Når man ser sig tilbage over skulderen, er det ikke for at se, om nogen har stukket en kniv i ryggen på én, men for at se, om vi har fået alle med".

Kære alle

Igen: Tak til jer.

Tak til alle, der har gjort Langsøhus til det, det er i dag. Tak, fordi I ikke svigtede os. Og tillykke med de første 50 år.